

tens Tjenestemænd deltager i den almindelige Lønreduktion. Gennem Ændringsforslag Nr. 10 tiltræder Mindretallet, at Kordegnene i København stadig forbliver Tjenestemænd, ligesom det gennem Ændringsforslagene Nr. 2 og 8 vil medvirke til en Lønforbedring for de daarligst lønnede Præster og gennem Ændringsforslag Nr. 7 skabe Mulighed for en haardt tiltrængt Huslejhjælp.

Efter Ikrafttræden af Folkekirkens Lønningslove af 1922 har ogsaa Menighedsraadene udenfor København organiseret sig i Landsforeningen af Menighedsraad og Menighedsraadsmedlemmer, og denne Forenings første Skridt har været til Regering og Rigsdag at indgive Andragende om Forbedring af de nuværende Lønningsforhold for Præstestanden. Da Mindretallet ganske deler dette Andragendes Formaal og mener, at en Lønreduktion i det Omfang, som det foreslaas for Statens Tjenestemænd, vil virke katastrofalt for Præsterne udenfor København, der ikke har naaet at komme i 1ste Lønningsklasse, er Mindretallet Medforslagsstiller til Ændringsforslaget vedrørende Folkekirkens Tjenestemænd udenfor København og Frederiksberg.

Gennem et Underændringsforslag til det nævnte Ændringsforslag og ved Ændringsforslag Nr. 4 til Lovforslaget vedrørende Folkekirkens Tjenestemænd i København og Frederiksberg ønsker Mindretallet endvidere at medvirke til, at et almindeligt Retfærdighedskrav overfor Provsternes store Administrationsarbejde sker Fyldest, idet det tillige ønsker at understrege, at Forslaget om at gøre Provstelønnen pensionsberettiget hviler paa en *enstemmig* Indstilling fra det kirkelige Udval af 1921.

Et *tredie Mindretal* (Povlsen) havde helst set, at Præsternes Lønninger ligesom andre Tjenestemænds Lønninger, saaledes som de paagældende Tjenestemænd havde Grund til at vente det, ikke var blevet ændret før 1. April 1928, men efter at Regeringen med den af Tjenestemændenes Cen-

tralorganisationer, hvortil Præsteforeningen har Tilslutning, havde sluttet Overenskomst om en Lønreduktion allerede fra 1. Juli d. A. og derefter fremsat Forslag i saa Henseende for samtlige Tjenestemænd, har det Parti, hvortil Mindretallet hører, haft sin Opmærksomhed henvendt paa at mildne Lønnedgangen for de lavest lønnede Tjenestemænd ved for deres Vedkommende at foreslaa den ekstraordinære Nedsættelse af Dyrtids- og Konjunkturtillæget noget udskudt. Det af det radikale Venstres Repræsentant i Lønningsudvalget i saa Henseende stillede Forslag vilde ogsaa være kommet de lavest lønnede Præster til gode.

Det Forsøg, Kirkeministeren ved sit oprindelige Forslag gjorde paa helt at afbøde Lønnedsættelsen for Præsterne udenfor København og Frederiksberg ved Nedsættelse af Boligfradraget for deres Vedkommende og ved at tildele de paagældende Præster en saakaldt Kontorholdsgodtgørelse, der i Forhold til de minimale Udgifter, Præsterne har til Kontorhold, maatte siges at være af en betydelig Størrelse, kunde Mindretallet ikke billige. En almindelig Nedsættelse af Boligfradraget for Landsbypræsternes Vedkommende vilde kunne medføre betænkelige Konsekvenser for hele Statens Lønningsordning. Herom er Mindretallet helt enig med Lønningsraadet (se Bilag).

Ministerens oprindelige Forslag har imidlertid slet ingen Tilslutning fundet i Udvalget, og Ministeren har derfor fremsat et helt nyt Forslag, der opgiver ethvert Forsøg paa at dække over de virkelige Forhold, at der gives en Lønforbedring for Præster, medens alle andre Tjenestemænd maa finde sig i Lønnedsættelse. Forbedringen, der i Ministerens oprindelige Forslag var tiltænkt alle Præster udenfor København og Frederiksberg, kommer dog efter Ministerens nye Forslag kun de lavest lønnede Præster til gode. Mindretallet kan indrømme, at Præsterne i 3die Lønningsklasse ikke er højt lønnede, men maa dog samtidig hævde, at de er bedre stillede end andre af Statens Tjenestemænd, der